

MIETISKELY

Pekka Ervastian puhe 25.4.1922

Jos oikein tekee okkultisen havainnon tällaisen kokouksen suhteen ja näistä kokouksista, joita me olemme pitäneet syksystä lähtien, niin silloin voimme huomata, että niillä on itsessään jokin tarkoitus myös. Ne eivät ole tarkoitettut ainoastaan sitävarten, että meillä olisi tilaisuutta omalle sielullemme saada yhteisessä mietiskelyssä jotain vahvistusta, vaan niillä on myös yhteinen yleinen tarkoitus. Tällaiset mietiskelyhetket loistavat samalla tavalla kuin tuollaiset Juhannustulet. Kun niitä sytytetään, niin silloin valo lämmöllään ympäröi kaikki ihmiset. Samalla tavalla tällaiset yhteiset mietiskelyt vaikuttavat jonkunlaisina tulina. Ja se tuli se heittää valoa ja lämpöä aivan koko ympäristöön ja niihin ihmissieluihin, jotka ovat vastaanottavaiset. Ja kuta enemmän me syvennymme mietiskelyelämän salaisuuksiin, sitä enemmän me voimme tehdä tällaista Jumalan palvelusta ihmiskunnan auttamiseksi. Ei ole tarkoitus, että Jumalaa palveltaisi siten, että hän saisi siitä kunniaa itsellensä. Sillä Jumala ei ole minkään kunnian ja loiston tarpeessa. Niinkuin Jeesus Kristus sanoi, ei se tule taivasten valtakuntaan, joka huutaa: ”Herra, Herra” ja hän sanoi myös: ”mitä te teette yhdelle näistä pienemmistä, sen te teette minulle”. Se on jumalallisen elämän sisältö, että meidän tulee auttaa ihmisiä. Ja se tie on jokaiselle, köyhimmällekkin avattu. Se on juuri mietiskely, hyvien ajatusten ympäri lähettäminen. Tämä tapahtuu niin voimakkaasti yhteisessä mietiskelyssä. Sentähden tällainen yhteinen mietiskely on avuksi ympäristölle ja koko ihmiskunnalle. Tällä tavalla tulemme palvelemaan yhä

enemmän ja enemmän. Ehkä olette tehneet jonkun havainnon? Vaikeata on ulkonaisesti sitä tehdä, mutta voi havaita okkultisesti.

Nyt mietiskellään vuosikokoukseen saakka seuraavasti: koko viiden hyveen yhdistelmää, mutta se on nyt hieman erilainen. Se ei ole nyt ihan samalla tavalla kun tähän saakka. Vaan nyt me mietiskelemme kaikkia jalokiviä, eli näitä ruusuja, hyveitä ja käskyjä yhdellä kertaa ja yhtäikaa. Se tulee olemaan vähän vaikeampaa. Me asetamme eteemme nämä hyveet erääseen suhteeseen. Tahdomme ensin sanoa, että me näemme elämänkehityksen ikäänkuin spiraalissa, se on silloin kun kuljemme kaitaa tietä, kun käymme spiraalissa. Siinä määrin kun kuljemme pienen ympyrän ja taas aloitamme sitä samalla tavalla yhä uudestaan ja uudestaan ja kun tulemme siihen mihin meidän pitää tulla. Heti, kun ensimmäisen ympyrän olemme tehneet ja tulleet siihen kohtaan, johon meidän pitäisi tulla, huomaamme luultavasti, että emme ole siihen kohtaan tulleet, johon meidän pitäisi tulla, joten alamme uudestaan. Emme voi sanoa, kuinka monta kertaa kukin saa aloittaa uudestaan samaa kiertoa. Mikä on näiden viiden jalokiven saavutus, jos me osaamme toteuttaa näitä viittä hyvettä? Se on: osaamme tulla siihen kohtaan, josta Jeesus Kristus puhuu, että ahdas on se portti, joka elämään vie. Jos olisimme osanneet toteuttaa näitä viittä hyvettä, olisimme tulleet vihkimyksen portille. Joka tapauksessa se tie vie sille portille. Portti on sellainen, että kuvittelemme siinä olevan viisi kiveä. Kaksi portinpieltä ja yksi kivi sen päällä. Se on hyvin ahdas portti. Alamme vasemmalta seuraavasti:

Totuus

Puhtaus

Rauha

Hyvyys

Rakkaus

Teosofisen seuran tunnuslause on ”Totuus on korkein uskonto”. Ahdas portti tulee lepäämään kahdella hyveellä, nim. hyvyys ja rakkaus, seuraavat ovat puhtaus ja rauha käsikädessä ja ylin on totuus. Nyt kun me mietiskelemme näin, me mietiskelemme sitä porttia ja sen eri kiviä, mutta samalla muistamme, että se portti ja ne kivet ovat meissä itsessämme. Meidän täytyy ensin tulla tuntemaan, että meissä on todella nuo kaikki hyveet. Ja mikä on sen asian sisältö? Se on se, että me näytämme ja huudamme koko ihmiskunnalle nämä hyveet. Meidän pitää näitä kaikkia toteuttaa. Meidän pitää tulla hyviksi, puhtaiksi, totuudenmukaisiksi, rauhallisiksi ja rakastaviksi, meidän pitää olla hyviä ja rakastavaisia, meidän pitää olla puhtaita ja rauhallisia, olla totuudessa. Meidän pitää huutaa tätä ihmiskunnalle. Me olemme ikäänkuin vuorella ja huudamme nuo hyveet koko ihmiskunnalle. Tätä mietiskelyä on vaikea sanoissa kuvata, sen pitää olla sielun tunnelmaa. Nyt me yhdellä kertaa tervehdimme kaikkia eikä niinkuin aikaisemmin kuuteen eri suuntaan. Nyt me huudamme, että kaikkien tulee olla sitä kokonaan.